Kinderboekenweek 2004 - ARUBA

Gegevens:Mimi Dongen

Naam: Hermine Marie-Antoinette Dongen
Roepnaam: MIMI
Geboorteplaats/datum: Aruba, 21-02-63

Introduktie

Het ouderlijk huis op Aruba had al drie zussen, nl. Edith(Dietje),Sandra(San) en Audrey(Ot), toen ik geboren werd als gedeelte van een tweeling.
Mijn tweelingzus, werd vijf minuten eerder geboren dan ik. Deze vijf minuten waren op latere leeftijd menig keer reden tot herhaling(lees gerust ruzie...) als het ging om wie er nu ouder was...(zucht!).
Voorts moesten er voor de tweeling van moeder Betty en vader Herman, namen gezocht worden.
Mijn tweelingzus kreeg de naam: Nelly Josephine Henriëtte Dongen.
Zij werd vernoemd naar oma Nelly: moeder van mijn vader uit Suriname.
Mijn andere oma had de naam Setronilia; dat wilden mijn ouders mij toch niet aandoen, alhoewel het een schat van een oma was.
Vader Herman, die geen zonen had, wilde toch zijn naam achterlaten.
Hervrouw vond hij toch niet dat hij dat kon maken.
Herdochter... nee toch maar niet; dan maar Hermine... en de volledige naam luidde en luidt nog steeds: Hermine Marie-Antoinette Dongen.(Wat zouden mijn ouders toch met Napoleon te maken hebben?????)

Gezien het feit dat geen van de zussen deze naam kon uitspreken werd het al vlot Mimi, karakteriserend als kort en simpel(terwijl ik juist lang en zeer luidruchtig ben).
Dankbaar voor mijn naam en in het bijzonder voor mijn opvoeding, welke zich typeerde als:

- altijd alles samen delen; hoe klein /weinig het mag zijn.
- behandel iemand, zoals jij behandelt wilt worden.
- zorg dat je een studie volgt(gezien het feit dat we allemaal meiden waren,vond mijn vader dat we nooit afhankelijk dienden te zijn van een manspersoon.)

- het meest favoriete en gebruikte tekst van mijn vader: hou de naam DONGEN hoog!

Mijn vader was(helaas veels te jong overleden)een persoon met veel humor en één die een natuurlijke vriendelijkheid uitstraalde. Mijn moeder was en is nog steeds een persoon , die veel waarde hecht aan reinheid; en dat in alle opzichten. Als het gaat om hygiene in en om het huis, schone kleding en lakens en voornamelijk lichamelijke hygiene. Luchtjes van een of ander aard waren uit den boze........
Van beide ouders heb ik wat opgepikt en heb me ontwikkeld tot wie ik nu ben anno 2004, zeer happy!

Studie/opleiding en bezigheden

Na de HAVO te Colegio Arubano ben ik in 1981 naar Nederland vertrokken om mijn studie HBO-Jeugdwelzijnswerk in Groningen te volgen. Heb die ook afgerond en ben in Groningen en daarna in Zwolle terechtgekomen in het banencircuit.
Na mijn studie, op mijn 23ste, was ik een blozende bruid. Op die dag kregen we te maken met een tropisch temperatuur van 32 C. Fantastische dag met Antwerpen als honeymoon!
Vier jaar later kregen we onze eerste zoon Jonah(nu 14 jaar). Vlot volgden dochter Denise(12 jaar) en Ryan(mijn baby van 10 jaar).

In 1994 vertrokken mijn (ondertussen ex-)man Luis en ik en de kinders richting Bonaire, waar Luis een geweldige kans kreeg in zijn banentrajekt. Hier aangekomen bleek het ook voor mij mogelijkheid voor een loopbaan. In 1996 werd ik coördinator van de Naschoolse Opvang bij de Stichting Bonairiaanse Jeugdzorg en per 1999 veranderde ik van baan en werd(en ben sinds vijf jaar)coördinator van het projekt Opstap Opnieuw, bij stichting Sebiki.
Een fijne baan, waar er voor mij erg veel mogelijkheden tot ontwikkelen bleek.
Sebiki arrangeerde een LBO opleiding voor crecheleidsters op Bonaire; hier moesten de cursisten al dan niet gezamenlijk een verhaal maken. Deze verhalen werden gebundeld en bij boek, wat hieruit voortvloeide, heb ik de illustraties verzorgd. Het boek heet 'Un palu yen di kuenta'.

Sinds 1999 heeft Stichting N.A.N.A. mij gevraagd om tijdens de kinderboekenweek verhalen te vertellen. Het eerste jaar vertelde ik uit een bestaand boek, maar de jaren daarop kwam ik met steeds nieuwe en zelf verzonnen verhalen. Ik maakte de combinatie om aan het eind van het verhaal het betreffende thema te illustreren (bv. een verhaal van een haan) en als aandenken achter te laten. Maar mijn meest favoriete combinatie is en blijft: een verhaal vertellen met daarna een zelfgemaakt lied/vers, welke ik de groep aanleer. Dit allemaal onder begeleiding van muziek van een tambú, djembe of conga, welke door een hele talentvolle vriendin, Crisanta Martha bespeeld wordt. Een zogenaamd ritmische poëzie ; geweldig om te doen!

Wat ook bij mijn vrijetijdsbesteding behoort is "face painting" (shminck-festijn) voor jong en oud. Bij carnavalsaktiviteiten, kinderatrakties en feesten, vind je mij aan het 'pinta kara'. Ook de combinatie van verhalen vertellen en shmincken is vvor mij heerlijk ontspannend en geeft vollop lol.

Verder is een andere aktiviteit, die voor mij aangenaam is: de 'padvinderij', waarbij veel kamperen en leuke en leerzame bezigheden met jongeren soms een vol agenda geven, maar met liefde gedaan worden.

Voorts hoop ik dit jaar op Aruba een fijne kinderboekenweek tegemoet te kunnen gaan. Met verhalen , illustraties, muziek en shmincken.
Dus............... NOS TA TOPA!!!!

Mimi

Mimi Dongen
September 2004